

Ai, mare, la meva mare
quin marit que m'heu donat,

tot el dia a la taverna
i a la nit va ben torrat.

**El primer bes que em donares
me va arribar dins el cor,**

**si els teus llavis repeteixen,
a mi em causaran la mort.**

Quina lluna fa tant clara
i que mai que no la fes

que totes les noies maques
se'n van amb els forasters.

**Vaig anar a no sé a on
vaig trobar jo no sé a qui**

**em va dir jo no sé què
jo no sé què li vaig dir.**

Aquí dalt de la muntanya
hi ha un pi que n'és novell
carregat de pinyes verdes
que us caiguessin al clatell

Aquí dalt de la muntanya
ballaven uns homenets

que els hi han caigut les calces
i han quedat amb calçotets.

quan la parella se'n casa
tot són flors i menjar bo,
de moment que ells en disfrutin,
ja els vindran els de dolor.

Aquí dalt de la muntanya
n'hi ha un vell molt remenut

n'ha arrencat la correguda
s'ha fotut a dins d'un buc.

Si voleu ballar corrandes
veniu-hi al meu carrer,

que les noies s'enamoren
dels xicots que ballen bé.

Aquí va la despedida
amb un toc de castanyetes

i a tots els que m'escolteu
us envio a fer punyetes.

Ad a la parella de nuvis
això en són nuvis com cal!

Ell en sembla un ministre
i ela un pavo real.

Si voleu ballar corrandes
polques, xotis i algun vals,

disposeu d'aquesta cobla
que en són músics molt formals.